

До вх. № 18/231 від 24 червня 2024 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Дейнеко Віктор Миколайович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням^[1] щодо перевіряння на відповідність приписам частини першої статті 3, частини першої статті 8, частини першої статті 19, статті 21, частин першої, другої статті 28, частини першої статті 58, частини першої статті 68 Конституції України абзацу п'ятого статті 2 Закону України „Про поховання та похоронну справу“ від 10 липня 2003 року № 1102–IV (далі – Закон № 1102), згідно з яким *могила – місце на кладовищі, у крематорії, колумбарії або в іншій будівлі чи споруді, призначеній для організації поховання померлих, де похована труна з тілом померлого чи урна з прахом.*

Дейнеко В.М. вважає, що визначення терміну „могила“, що міститься в оспорюваному приписі абзацу п'ятого статті 2 Закону № 1102, є неконституційним, оскільки унеможлиблює юридичну відповідальність за наругу над могилою, що знаходиться поза межами кладовища, її юридичний захист.

^[1] Вх. № 18/231 від 24 червня 2024 року.

Дейнеко В.М. раніше звертався до Конституційного Суду України з цього питання (вх. 18/153 від 03 травня 2024 року). Оскільки конституційна скарга не відповідала вимогам Закону України „Про Конституційний Суд України“, її було повернуто з відповідними роз'ясненнями (вих. № 004-018-18/1644 від 08 травня 2024 року).